

5. Juhul kui vastus neljandale eelotsuse küsimusele on eitav, siis kas liidu tolliseadustiku artikli 79 lõike 1 punkti a ja lõike 3 punkti a alusel tekkinud tollivõlast vabastamise põhjus, arvestades liikmesriigi ja liidu õiguses tunnustatud kohtuotsuse seadusjõu põhimõtet, võib olla asjaolu, et liikmesriigi kohtus arutatud teises kohtuasjas on jõustunud kohtuotsusega sedastatud, et tolliprotseduuri pidaja ei ole vastavalt tolli kehtestatud menetlustele pannud vabatsiooni eriprotseduuri osas toime ühtegi rikkumist?

(¹) Komisjoni 28. juuli 2015. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/2446, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 952/2013 seoses liidu tolliseadustiku teatavaid sätteid täpsustavate üksikasjalike eeskirjadega (ELT 2015, L 343, lk 1).

(²) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. oktoobri 2013. aasta määrus (EL) nr 952/2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (uuesti sõnastatud) (ELT 2013, L 269, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Vestre Landsret (Taani) 21. juunil 2023 – Anklagemyndigheden
versus ILVA A/S**

(Kohtuasi C-383/23, ILVA)

(2023/C 304/16)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Vestre Landsret

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Anklagemyndigheden

Kostja: ILVA A/S

Eelotsuse küsimused

1. Kas isikuandmete kaitse üldmääruse (¹) artikli 83 lõigetes 4–6 kasutatud mõistet „ettevõtja“ tuleb käsitada ettevõtjana ELTL artiklite 101 ja 102 (koostoimes selle määruse põhjendusega 150) ning Euroopa Liidu Kohtu konkurentsioigust käsitleva kohtupraktika tähenduses, nii et termin „ettevõtja“ hõlmab igasugust majandustegevusega tegelevat üksust, selle õiguslikust seisundist ja rahastamisviisist olenemata?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas isikuandmete kaitse üldmääruse artikli 83 lõikeid 4–6 tuleb tõlgendada nii, et ettevõtjale trahvi määramisel tuleb arvesse võtta selle majandusüksuse, millesse ettevõtja kuulub, ülemaailmset aastast kogukäivet või üksnes ettevõtja enda ülemaailmset aastast kogukäivet?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT 2016 L 119, lk 1).

14. juulil 2023 esitatud hagi – Poola Vabariik versus Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

(Kohtuasi C-442/23)

(2023/C 304/17)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Poola Vabariik (esindaja: B. Majczyna)

Kostjad: Euroopa Parlament ja Euroopa Liidu Nõukogu

Hageja nõuded

- tühistada tervikuna Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. aprilli 2023. aasta määrus (EL) 2023/839, millega muudetakse määrust (EL) 2018/841 kohaldamisala, aruandlus- ja täitmiseõuete lihtsustamise ning liikmesriikidele 2030. aastaks eesmärkide kehtestamise osas, ning määrust (EL) 2018/1999 seire, aruandluse, edusammude jälgimise ja läbivaatamise parandamise osas ⁽¹⁾;
- mõista kohtukulud välja Euroopa Parlamendilt ja Euroopa Liidu Nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Poola esitab vaidlustatud määruse 2023/839 kohta järgmised väited:

- 1) rikutud on ETL artikli 192 lõike 2 punkti c

Poola hinnangul rikkusid kostjatest institutsioonid ETL artikli 192 lõike 2 punkti c, kui nad ei võtnud vaidlustatud määrust vastu viidatud aluslepingu sätte alusel, mis nõuab nõukogu ühehäälsust – seda hoolimata tõsiasiast, et vaidlustatud määrus avaldab olulist mõju liikmesriigi valikule erinevate energiaallikate vahel ja tema energiaga varustamise üldstruktuurile;

- 2) rikutud on ETL artikli 192 lõike 2 punkti b

Poola hinnangul on kostjatest institutsioonid rikkunud ETL artikli 192 lõike 2 punkti b kolmandat taanet, kui nad ei võtnud vaidlustatud määrust vastu viidatud aluslepingu sätte alusel, mis nõuab nõukogu ühehäälsust – seda hoolimata tõsiasiast, et vaidlustatud määrus avaldab mõju liikmesriikide maakasutusele.

- 3) rikutud on ETL artikli 4 lõiget 1 ja artikli 5 lõiget 2

Poola on seisukohal, et kostjatest institutsioonid on rikkunud pädevuse andmise põhimõtet, sest vaidlustatud määrusega kehtestati kohustusi ja eesmärgid, mis oluliselt sekkuvad metsa majandamise viisidesse liikmesriikides – seda hoolimata asjaolust, et aluslepingutega ei ole antud Euroopa Liidule pädevust metsanduse valdkonnas.

- 4) rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet (ELL artikli 5 lõige 4) ning liikmesriikide võrdsuse põhimõtet (ELL artikli 4 lõige 2) koostoimes ETL artikli 191 lõikega 2

Poola väidab, et vaidlustatud määrust vastu võttes on kostjatest institutsioonid tegutsenud, rikkudes proportsionaalsuse põhimõtet ja liikmesriikide võrdsuse põhimõtet ning ei ole piisavalt arvesse võtnud olukordade erisusi liidu erinevates piirkondades. See, kui Poola täidab kohustusi ja eesmärgid kasvuhoonegaaside heite ja sidumisega seoses LULUCF (maakasutuse, maakasutuse muutuse ja metsanduse) sektoris, toob kaasa negatiivseid sotsiaalmajanduslikke ja finantstagajärgi. Lisaks kehtestatakse vaidlustatud määrusega liikmesriikidevahelise tasakaalu põhjendamatu puudumine kohustuste ja eesmärkide osas.

- 5) rikutud on kohustust nõuetekohaselt analüüsida vaidlustatud määruse mõju; samuti on rikutud ETL artikli 191 lõiget 3

Poola hinnangul on kostjatest institutsioonid rikkunud kohustust teha nõuetekohane mõjuhinnang, sest määruse ettepanekuga koos esitatud mõjuhinnangus on olulisi puudujääke seoses määruses sätestatud kohustuste ja eesmärkide mõjuga üksikutele liikmesriikidele. Samal ajal on puudulikult arvesse võetud kättesaadavat teaduslikku ja tehnilist teavet, keskkonnatingimusi eri liikmesriikides ning tegutsemise või tegutsemata jätmisega seotud potentsiaalset kasu ja kulusid ning liidu majanduslikku ja sotsiaalset arengut tervikuna ja tema piirkondade tasakaalustatud arengut – see kujutab endast ETL artikli 191 lõike 3 rikkumist.

⁽¹⁾ ELT 2023, L 107, lk 1.